

tere med forskellige træarter for at opnå et blandet og varieret skovbillede.

Miljøministeriet vil som et ideelt mål finde det ønskeligt, at det danske skovareal fordobles fra de nuværende 12 pct. til ca. 25 pct. af landets areal i løbet af en »trægeneration«, dvs. over det næste trekvarte århundrede. Dette vil med en ligeligt fordelt indsats indebære en årlig tilplantning på op til 5.000 ha, medens der for tiden tilplantes 1.000-1.500 ha. I de forannævnte redegørelser peges på, at statens del af tilplantningen skal være væsentlig, hvilket vil blive søgt opfyldt efter de kommende års bevillingsmæssige muligheder.

Ved statslig skovtilplantning vil der ikke nødvendigvis skulle ske en fuldstændig tilplantning af en ejendom, uanset om den er erhvervet med tilplantning som hovedformål. Modsætningsvis kan der godt ske en vis tilplantning af ejendomme, erhvervet med begrundelse i f.eks. friluftsmæssige forhold.

Uanset om der plantes nåleskov eller løvskov, skal der etableres skovbryn, og i nåleskovene skal der endvidere indplantes løvtræer af hensyn til stabilitet, publikum, dyreliv osv. I skovbrynene vil der blive indplantet danske buske (med bær) og træarter. Herved øges i særlig grad fuglenes og insekternes fødemuligheder.

En jævn skovtilplantning vil medføre, at det bliver muligt at placere de åbne arealer med græs, marker, moser, heder m.v. på de rette steder. Derved øges den landskabelige variation, som sammen med de deraf følgende mange skovbryn giver mange levedmuligheder for dyr og fugle.

Den statslige skovplantning vil være et supplement til privat skovtilplantning, hvortil støtte også vil være nødvendig. Der henvises vedrørende ikke-statslig skovplantning til forslaget til lov om ændring af lov om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget L 70, hvori der sigtes mod en årlig privat skovtilplantning på 2.000-3.000 ha.

Opretholdelse af naturarealer

Opretholdelse af naturarealer tager særligt sigte på at bevare ekstensivt dyrkede eller udyrkede arealer. Der er tale om ferske enge, strandenge, overdrev samt heder, moser og andre, særligt miljøfølsomme områder som vandløb, søer og agerlandets småbiotoper. Det er karakteristisk for disse landskabstyper, at de i takt med strukturændringerne i jordbruget arealmæssigt er blevet stærkt reduceret.

De tilbageværende arealer er truet af bl.a. tilgroning. Såfremt de nævnte landskabstyper skal bevares, forudsætter det, at der foretages græsning eller høslæt. Disse driftsformer er imidlertid mange steder ophørt eller i fare for at ophøre på grund af manglen-

de rentabilitet. Opretholdelse af f.eks. enge, overdrev og heder vil derfor mange steder forudsætte, at der ydes tilskud til driften af arealerne. Sådanne driftstilskud kan baseres på en aftale mellem ejeren og en offentlig myndighed. Det må på den anden side erkendes, at nogle naturområder vil fungere bedst økologisk set, hvis de lades urørte. Det gælder områder som klitter, klitheder, hedemoser, hedesøer, mange rørskove, krat, sump ved søer og moser m.v., der stort set ikke bør plejes.

Det forudsættes, at der kun i særlige tilfælde ydes tilskud til en myndigheds naturpleje på private, fredede arealer. Det vil endvidere indgå i overvejelserne, om ejeren samtidig modtager støtte til drift af arealerne i medfør af en kommende ordning under Landbrugsministeriet.

Naturgenopretning

I marginaljordsstrategien blev det foreslået, at en del af de miljømæssige interesseområder, som er af ringe eller ingen landbrugsmæssig betydning, genskabes som naturområder, f.eks. søer eller andre vådområder, samt at en sådan naturgenopretning skulle kunne realiseres gennem offentlige erhvervelser eller tilskud til private.

Ønsket om at iværksætte naturgenopretning må ses i sammenhæng med, at en lang række uudnyttede eller ekstensivt udnyttede arealer i agerlandet, f.eks. moser, små og større lavvandede vådområder, søer, vedvarende græsarealer uden for omdrift, småbiotoper og overdrev er forsvundet. Der er samtidig sket en forringelse af naturområderne, bl.a. fordi den ekstensive landbrugsmæssige udnyttelse i en række tilfælde er blevet opgivet. Naturtilstanden forringes endvidere som følge af dræning, gødskning og sprøjtning.

Det er især de våde arealer, der er blevet stærkt reduceret arealmæssigt. Der bør derfor gøres en særlig indsats for at genskabe sådanne naturområder.

Det er hensigten i forskellige egne af landet at genskabe tørlagte vådområder (tidligere søer, fjorde, vandløbsnære arealer og lign.), som i dag er uden væsentlig landbrugsmæssig interesse. Herved kan bevaringen af en lang række udryddelsestruede plante- og dyrearter, landskabelig variation og udvidede muligheder for friluftsliv fremmes, ligesom en række kulturhistoriske værdier kan sikres.

Der kan efter lovforslaget ydes økonomisk støtte til naturgenopretningsprojekter i privat, amtskommunalt eller kommunalt regi.

Arealer, hvor den tidligere tilstand søges genskabt, bør det offentlige kunne tilbyde at overtage. Gennemførelsen af naturgenopretningsprojekter vil således ofte forudsætte statslige arealerhvervelser.